

ARNHEMSEHE COURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

ZONDAG 24 MEI.

De prijs der Advertentien is, van een regel, f1.90, en voor elken regel daarboven 30 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Gemeenlijkste wijs om de gevangenissen niet te zeer te vullen.

En lid der Staten-Generaal, die tevens lid is der regterlijke magt en dus al het verkeerde behoort in te zien van het verwaarloosen der wet — de heer VAN NAAMEN — heeft, bij gelegenheid der beraadslagingen over het Wetboek van Strafrecht, als ware het de natuurlijkste zaak der wereld, aan zijne medeleden medegedeeld, dat het bestuur gewoon was zich van »de overbevolking der gevangenissen» te ontdoen; door jaarlijks aan vele misdadigers straf te geven. Niemand kon het noodig geoordeeld hebben, den minister over dat gebruik te interpellieren. Zulk een middel, intusschen, om zich van het te groote aantal gevangenen, dat men te onderhouden heeft, te ontslaan, kan, zonder overtreding der grondwet, niet plaats hebben.

Wanneer men hare bepalingen dienstbaar maakt aan andere doeleinden dan zij wilde. En hoewel wij volkomen overtuigd zijn van de noodzakelijkheid eener herziening der grondwet, en elke overtreding der bepalingen, door ons ten antwoord te worden gesteld, ons van die noodzakelijkheid meer overtuigt, als welke doet blijken, dat de bestaande grondwet in het innerlijke bewustzijn geene wettigheid geschooten heeft, — zoo zullen wij, echter, zoo lang zij kracht heeft, dat de bepalingen zullen geëerbiedigd worden, opdat niet eens met de verbeterde grondwet even willekeurig omgesprongen worde als met deze.

Het is geen grond voor gratie, dat de gevangenissen te vol zijn en men wat ruimte wil maken. Op gelijke wijs zou men aan alle gevangenen gratie kunnen verleenen, de gevangenissen sloopen en de kosten van haar onderhoud uitsparen, ten einde met die uitgewonnen gelden andere uitgaven goed te maken. De grond-

wet gaf niet op dien grond aan den koning eene zoo buitengemeene magt van veranderingen in hantieren brengen in regterlijke vonnissen. Welke houding neemt het bestuur tegen den regter, wanneer het door het geven van dien afslag inderdaad tegen hem zegt, de wet is door u goed toegepast; de misdadiger verdient volkomen de straf, over hem uitgesproken, — maar wij kunnen hem niet bergen en zullen hem, dan, aan de door hem beledigde maatschappij teruggeven en handelen alsof uw vonnis niet goed, althans niet billijk, ware. Bij gratie verandert de koninklijke genade de straf, dewijl de regter verplicht is de wet toe te passen, al werkt die wet in dat bijzonder geval tegen hare bedoeling; bij afslag, om redenen en buiten, de wet en buiten den persoon van den misdadiger gelegen.

Wanneer het aantal uwer gevangenissen te gering, de lokalen te klein zijn, — waarom niet nieuwe gebouwd? De veiligheid der maatschappij wettigt zulk eene uitgaaf volkomen. Verminder van de andere zijde de aanleiding tot het plegen der misdrijven. De minister van justitie heeft het toemen der misdrijven uitsluitend toegeschreven aan de slechte toestand van het tegenwoordige gevangenisstelsel, — zoo men het een stelsel heeten mag, — waar het meeste goed en kwaad niet uit de reglementen, maar uit den meerderen of minderen ijver der regenten ontspruit. Dat dit daartoe medewerkt, dat dit onder de hoofdredenen van het vermeerderend aantal recidivisten behoort, zullen wij niet loochenen, maar het is niet de eenige. De gedwongen en beklemd toestand, in welken de nederlandsche landbouw, nijverheid en handel verkeerden, en welker treurigen toestand men nog door onzinnige maatregelen van represailles gaat vermeederen, de algemeene kwijning en *malaise*, door onmatig hoog opgevoerde en door allerlei kunstgrepen productief gemaakte belastingen veroorzaakt, hebben een zeer belangrijk aandeel aan die vermeerdering van misdrijven. Waar voorspoed heerscht nemen de misdrijven af; in ongelukkige of uitgezogen wordende landen worden de misdrijven menigvuldiger. Wanneer de ministers zich niet bekwaam genoeg vinden of niet gezind zijn, om, door vermeerdering der algemeene welvaart, de misdrijven te doen verminderen, laten zij dan deze ten minste

door het bouwen van gevangenissen trachten tegen te werken, al moesten zij er ook de halve natie in opsluiten. Wanneer men zoo veel opbrengen en dulden moet, heeft men ten minste het regt te eischen, dat de veiligheid van personen en goederen gehandhaafd worde en dat men niet, door misbruik te maken van eene magt, welke de wet tot een geheel ander doel verleende, en die veiligheid in gevaar en de wet in minachting bringe. Wat belette, daarenboven, den minister, reeds nu eene wet tot verbetering van ons gevangenisstelsel voor te stellen? Dit behoeft geenszins naar de invoering van het strafwetboek te wachten. Maar wat vragen wij daar van onze bekwame en ijverige ministers? Dan moesten zij immers iets doen, handelen; en zij houden alleen van spreken, al is het er soms ook spreken naar.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Zürich, 25 mei. De »Schweizerische National-Zeitung» van Basel deelt aangaande het lot des bekenden dr. Georg Fein, van wien men in langen tijd niets gehoord had, de volgende bijzonderheden mede, welke, in de oogen van alle liberale Zwitsers, der oostenrijksche regering tot groote eer verstreken: Naar men weet, was de heer Fein door de regtbanken van Lucern, ter zake zijner deelneming aan den togt der vrijescharen, tot eeuwige ballingschap en uitdrijving uit het eedgenootschap veroordeeld, ofschoon hij burger van het kanton Bazellandschap is. Om dit te kunnen voltrekken, moest de gevangene, — met Döflner, — in het ruwe seizoen van den vorigen herfst, over onze hoogste Alpen-passen, Furka en Simplon, naar Sardinië gebragt worden. Zijne klachten over de behandeling in Lucern en Sardinië zijn openbaar gemaakt, gelijk mede het bericht der menschlievende wijze, waarop men hem op oostenrijksch gebied ontvingen heeft. Dewijl de regering van Brunszwijk den gevangene niet uitdrukkelijk reëlanceerde en hij Zweden, verwaarsaamt, zich weder wilde begeven, zijne ontvangst weigerde, zoo werd hij naar Weenen gebragt. Hier was het hem niet alleen geoorloofd, onder geleide van een agent van politie te gaan wandelen, en de merkwaardigheden der stad te bezichtigen, maar ook den schouwburg en andere publieke plaatsen van uitspanning te bezoeken; zelfs was het hem gegund, uren verpoelstapjes in den omtrek te doen. De regering betaalde hem, daarenboven, dagelijks geld tot zijn levensonderhoud, ja, hare zorg voor den gevangene ging zoo verre, dat zij hem, bij voortdurende verzuimen, zelfs voor de leesbibliotheek, eenige boeken in de oostenrijksche taal gaf. In de oostenrijksche omtrekken was het hem toegestaan, om hem, op zijn woord van eer, te verzekeren, dat hij drie jaren lang in de gevangenis blijven, te ontslaan. De regering stemde toe, en betaalde hem zijne reiskosten en gaf hem, daarenboven, nog eens eenige gelds, om daarvan in de oostenrijksche landen in Amerika te kunnen lezen. In gevolge deze over-

eenkomst vertrok *Fein*, den 2sten april, onder geleide van eenen politie-commissaris en kwam den 1sten mei te Triest aan, waar hij voortdurend dezelfde gunsten genoot. Den 4den mei besteeg *Fein* de oostenrijksche stoomboot *Arona*, welke zich rechtstreeks naar New-IJork begeeft. De heer *Daffner* uit Munchen, de deelgenoot van *Fein's* lot, is den 13den mei te Bazel aangekomen.

BADEN.

Karlsruhe, 18 mei. De zitting der Tweede Kamer van heden werd geopend met de mededeeling van een aanzienlijk getal petitiën en voorstellen van wet. De gewichtigsten zijn deze: 1o. de heer *von Soiron* verklaarde, dat hij ook in deze zitting weder een voorstel doen en motiveren zoude, daartoe strekkende, dat de strafbevoegdheid der politie aan de rechtbanken magt opgedragen worden; 2o. de heer *Junghanns, Sr.* maakte bekend, dat hij het reeds in den jare 1843, ofschoon van eene andere zijde, gedane voorstel eene belasting op het kapitaal herhalen zou; 3o. de heer *Kramet* overhandigde eene petitie van onderscheidene gemeenten der Ortenau, verzoekende opheffing der jagtgeroeligheden; 4o. de heer *Zittel* voerde het woord ten gunste eener petitie der Mannheimer Duitsch-katholieken, om wettelijke en regterlijke gelijkstelling met de overige christenen. Hij merkt daarbij op, dat hij het voornemen had gehad, ook dijsmaal zijn voorstel tot vaststelling van algemeene geloofs-vrijheid te herhalen, maar het thans voor doelmatiger houdt deze petitie met alle kracht te ondersteunen en de politieke regten der adressanten tegen het bekende ministerieel rescript in bescherming te nemen.

ENGELAND.

Londen, 20 mei. Eergisteren is, op de motie van lerd *Wellington*, de koren-acte in de Kamer der Lords voor de eerste maal gelezen, nadat alvorens de hertog van *Richmond* eene allerhevigste rede gehouden had, zoo tegen den maatregel-zelfen als tegen den minister, van welken hij afkomstig was. Vervolgens ging ook lerd *Wellington's* voorslag tot het doen drukken door, en kondigde hij aan, dat hij de tweede lezing op aanstaanden maandag zou voorstellen.

— Des anderendaags is bij de Lords ook de acte, betreffende het veranderen der tollarieven, wederom in hevigen tegenstand van den kant des hertogs van *Richmond* voor de eerste maal gelezen; de tweede is tegen donderdag den 28sten dezer maand bepaald. Uit een antwoord, in deze zelfde zitting door de ministers gegeven, blijkt het, dat zij voornemens zijn, in het noorden van Australië eene kolonie van ontslagene bannelingen te doen aanleggen.

— In het Lagerhuis was aan de orde van den dag het rapport nopens de wet op de invoerregten; lerd *George Bentinck* verzette er zich tegen en stelde voor, dat dit over zes maanden zou plaats hebben. Na eene langdurige discussie werd het amendement ingetrokken, het rapport ingediend en besloten, dat de derde lezing den volgenden dag zou plaats hebben.

Gisteren deed sir *R. Peel* het voorstel tot die lezing. Na eenige weinige discussie, waarin sir *R. Inglis*, lerd *G. Bentinck*, de heeren *Bright* en *Milner* het woord voerden, werd de bill ten derde male gelezen en aangenomen.

— *Zaterdag* heeft, in het hotel *Clarendon*, eene zeer belangrijke meeting van pairs plaats gehad, die der handels-staatkunde van het gouvernement vijandig gezind zijn. De hertog van *Richmond* werd tot president verkozen en in het geheel waren 49 hertogen, graven, baronnen, enz. tegenwoordig. De hertog van *Richmond* las de namen af van 19 andere pairs, die verhinderd waren de vergadering bij te wonen, doch deszelfs doel en strekking, namelijk de verdediging van het stelsel van bescherming, volkomen goedkeurden.

Nadat de voorzitter het doel der bijeenkomst had blootgelegd, nam lerd *Stanley* het woord en verklaarde, dat hij meer dan immer geneigd was, om het beschermend stelsel te verdedigen. Hij, zoowel als andere leden, die in denzelfden geest spraken, werden laide toegejuicht. Alles doet vermoeden, dat de bill, die in het Lagerhuis is aangenomen, in het Hoogerhuis nog eenen meer heftigen tegenstand zal ontmoeten.

— Onze berichten uit Spanje melden, dat, gelijk men verwacht had, de spaansche oorlogsbrik *Nervion*, welke, met vlugtelingen aan boord, Gallicis

verlaten had en den 3den dezer te Gibraltar was binnengeloopt, aan de spaansche commissarissen, die van Algesiras overgekomen waren, om haar terug te vorderen, is overgeleverd. Onder zijne spaansche berigten doet voorts de *Times* den volgenden brief, van den 11den, uit Barcelona mede, welke met de geruchten, die omtrent het vooruit bekend zijn van den jongsten aanslag op koning *Lodewijk Philips* leven geloopt hebben, in verband staat: »Het onderzoek, op aanzoek van den franschen consul door onzen politiek chef gedaan, om, zoo mogelijk, den oorsprong der geruchten te ontdekken, die alhier van den dood des franschen konings geloopt hebben, vroeger dan met eenige mogelijkheid de aanslag om Z. M. te vermoorden te Barcelona bekend kon zijn, heeft veel opzien gebaard, alzo het uit de gegevene getuigenissen blijkt, dat verscheidene, hier woonachtige, wegens staatsmisdrijven uit Frankrijk gevlugte personen, op denzelfden dag, toen de moord-aanslag gebeurde, openlijk verklaard hebben, dat, op het oogenblik, waarop zij spraken, de koning der Franschen opgehouden had te leven. Het geding wordt voortgezet en de spaansche overheden, hebben alle gemakken tot het afleggen van getuigenis verschaft. Verscheiden Spanjaarden zijn onderzocht geworden en er is bevonden, dat de geruchten van alhier wonende Franschen afkomstig waren. Zoo ik verneem, is er hierbij eene vraag van internationaal recht ontstaan, te weten, of de spaansche overheden de personen, bij welke de geruchten te huis gebragt werden en die weigeren eenige opheldering daarover te geven, daar het Franschen zijn, wel mogten gevangen nemen. Zulke geruchten in omloop te brengen was geene overtreding van eenige wet, en zoo het al een vergrijp tegen fransche wetten zijn mogt, zoo was het niet strafbaar, daar het op spaanschen grond bedreven was. De huizen der hier wonende Franschen zijn door de politie doorsocht en men heeft zich meester gemaakt van eenige brieven.»

FRANKRIJK.

Parijs, 20 mei. In de *Gazette de France* leest men, dat, volgens eene opname, den hertog *d'Harcourt* gedaan, het aantal armen, hetwelk in 1830 drie miljoen beliep, nu tot het cijfer van acht miljoen geklommen is.

— In Portugal is hetzelve. De *Frankfurter* bladen van den 6den gaven hieromtrent het volgende bericht:

»Telegrafische depeches van gisteren, uit Oporto, brengen mede, dat sommige ingezetenen van het district *Bomfin* zich verstout hebben, de wacht aan de publieke bibliotheek aan te vallen; de rustvertoorders zijn teruggedreven, met verlies van eenen doode en van eenige gekwetsten. De rust is verder in de stad niet verstoord geworden. Diezelfde depeches brengen ook nog mede, dat een troep werklieden van den *Lisabonschen* weg de telegraaf van *Lisborta* vernield hebben. Eene uit Oporto opgerukte kolonne heeft de oproermakers verstrooid.

»Volgens de berigten uit de andere provincien, is het daar overal rustig verbleven, met uitzondering van *Villa-Penca-de-Aguiar*, waar eenige onlusten zijn voorgevallen. Bijzondere brieven willen echter weten, dat zich ook op andere punten talrijke banden vertoonen en het land doorkruisen. Van alle kanten zouden er troepen in aantogt zijn, om dezelve te verjagen.»

Latere berigten van den 16den zeggen, dat te *Lisabon* zelf de troepen sedert drie dagen onder de wapenen zijn; dat er patrouillen aan de soldaten zijn uitgedeeld en dat de officieren zich geen oogenblik van de kazernen mogen verwijderen. Men scheen betreed, van in de hoofdstad-zelve de tooneelen van *Oporto* te zien vernieuwen. Er was bovendien opgemerkt, dat onderscheidene leden der Kamer eene zeer vijandige houding tegen het gouvernement hadden aangenomen.

BELGIE.

† *Brussel*, 21 mei. De groote christen-feestdag van heden, (Hemelvaartsdag) en de op aanstaanden maandag bepaalde algemeene verkiezingen van provinciale raadsleden zijn oorzaak, dat de Kamer der Representanten, gister, na voortzetting van de behandeling van het budget van binnenlandsche zaken, gescheiden is om niet eerder dan aanstaanden *dinsdag* te vergaderen. Overigens heeft de zitting weinig bijzonder merkwaardigs opgeleverd; ettelijke artikelen van dat budget zijn aangenomen, echter niet zom-

der menige woordenwisselingen, voornamelijk betreffende den meer en meer veld winnenden invloed van het geestelijk gezag.

— »Voor reizenden verdient melding, dat, met heden aan te vangen, in de dienst der spoortreinen eene aanmerkelijke verandering plaats heeft. Het aantal der treinen is over het algemeen vermeerderd, maar onderscheiden in treinen van *onthoud* en treinen van *snelheid*. Van daar, bij voorbeeld, dat de reiziger, die met den meesten spoed van hier naar Ostende verlangt te komen, niet met den ochtendtrein van 6 ure 15 minuten, maar met dien van 7 ure 15 minuten behoort te vertrekken. Zoo komt ook de reiziger van *Luik* vroeger te *Brussel* met den trein van 9 dan met dien van 8 ure des ochtends; van *Gend* met den trein van 8 ure 15 minuten, vroeger dan met dien van 5 ure des ochtends, en van *Antwerpen*, met den trein van 7 ure vroeger dan met dien van 6 ure. Het is daarom voor ieder, die geen verlangen heeft om onderweg te vertoeven, van belang, zich vóór het vertrek hieromtrent te vergewissen.

† *Brussel*, 22 mei. »Volgens de opgave van eender dagbladen, zijn alle te Brussel aanwezige leden van de Kamer der Representanten van beide partijen, (te zamen 93, twee van de 95 door diplomatieke zending buitenslands zijnde,) jongstleden *dinsdag* in de sectiën gecompareerd toen daar het oordeel wetsontwerp over het openbaar onderwijs moest ter tafel komen. De verhouding tusschen de ministerieel-gezinden en opposanten was gelijk aan die in de zitting der Kamer zelve, toen de kabinetsvraag in den zin van het ministerie beslist werd, op dit enkel verschil na, dat het ééne lid, hetwelk zich bij die gelegenheid van de stemming onthield, nu, nadat die vraag beslist was, overeenkomstig daarmede zich aan de zijde der ministers en ministerieel-gezinden voegde. De uitslag, dat drie van de zes sectiën tot het onderzoek overgingen, en drie, daarentegen, dit weigerden, is mitsdien, te meer merkwaardig, als bewijzende het de stemming in sectiën (de kleine kamertjes door een nederlandsch staatkundig schrijver genoemd) een andere uitkomst kan hebben, dan het gevolg van de ~~stemming der Kamer zoude geweest zijn~~. Tegen het onderzoek waren slechts 41 leden, voer de zelve 52. Maar die getallen waren in de kamertjes in dezer voege gedeeld:

	Min.	Opp.
Eerste sectie	12	4.
Tweede »	6	10.
Derde »	8	7.
Vierde »	7	8.
Vijfde »	14	2.
Zesde »	5	10.
	52	41.

»Met te meer belangstelling worden de verkiezingen van provinciale raadsleden op aanstaanden *dinsdag* te gemoet gezien, omdat daaruit niet zonder eenigen grond zal kunnen opgemaakt worden, welk uitkomst zoude te wachten zijn van algemeene verkiezingen voor de beide Kamers, zoodanig als door de conatant naar de tegenwoordigen stand der zaak aanmerkelijk vermeerderde ~~stemming~~ gevorderd worden.

— Heden worden alle groote dagbladen, te gelyk alle drukkerijen gisteren, om een feestdag, merkeloos gebleven zijnde.

Staten-Generaal te Brussel.

† *Gravenhage*, 20 mei. Achtien personen door de raadkamer der arrondissement-regthank alhier naar den heer procureur-generaal bij het provinciale hof in Zuid-Holland gezonden, ter zake van de ongeregelde verkiezingen van de maand september j. z. wel te *Gravenhage* als te *Delft* voorgevallen, zijn de volgende: *P. A. de Haas*, *D. Meier*, *J. Dumée*, *P. Mangelen*, *A. H. van der Grinten*, *W. A. van der Kerk*, *J. van der Post* en *W. van der Vel* allen uit *Delft* residentie, en *D. Elfrink*, *H. Schouwenberg*, *M. Lauriman*, *M. A. van der Hoogen*, *N. J. Gorkus*, *J. Baxer*, *P. Gijjer* en *J. Thoen* allen uit *Delft*; terwijl, op last van de raadkamer uit de gevangenis ontslagen zijn *E. de Groot*, *J. van der Wegden*, *H. H. Jutte*, *C. Stricker*, *J. Panstewitzky*, *A. de Boode*, *H. Hoolman* en de jongeling *P. van C.* allen van *Delft*. Met belangstelling wordt de verdere loop van dit rechtszeding te gemoet gezien.

Gravenhage, 22 mei. De Hooge Raad, burgerlijke kamer, heeft eergisteren uitspraak gedaan in de zaak van C. J. Hoogland tegen den staat, welke zaak den 2den april jl. voor dat collegie was bepleit door mr. W. Wintgens, voor den eischer, en mr. J. C. Faber van Riemsdijk, voor den verweerder, den staat der Nederlanden. Het gold daarbij de vraag, of de wet van 29 nivose, 13de jaar, relative à l'éducation aux frais de l'état, d'un enfant dans chaque famille, qui en a sept vivans, hier te lande nog van kracht is, en of, bij weigering van het bestuur, een vader van zeven kinderen gerechtigd is, om, op grond daarvan, een regtsvordering in te stellen. — Conform de conclusien van den procureur-generaal van Maanen heeft de Hooge Raad, de ingestelde vordering toegewezen en omtrent de daadzaken beslist, dat het overtuigend blijkt en buiten tegenspraak is, dat de vader is vader van zeven kinderen en dat hij, volgens opgenoemde wet, eenen zoon, die aan de verplichtingen voldeed, behoorlijk heeft aangegeven en den eisch tot opvoeding van dat kind, op kosten van den staat, binnen den daarbij bepaalde tijd heeft ingesteld. De Raad heeft voorts beslist, dat de vordering van tegenspraak van het bestuur, alsof de wet niet uitvoerlijk zou zijn en nimmer hier te lande is ten uitvoer gelegd, dus als vervallen behoorde te worden beschouwd, niet aannemelijk zijn, vermits de meergemelde wet werkelijk hier te lande is executoir verklaard en bij geene latere wet is ingetrokken, en de staat derhalve, zoo lang dit niet heeft plaats gehad, geenszins bij magte is, willekeurig de wet in kwestie als vervallen te beschouwen. Op deze gronden is de verweerder, de staat, veroordeeld, om aan den eischer een jaarlijkse toelage van f 250 uit te keeren tot aan het 18de jaar des kinds, of wel, van eene maand af na de uitspraak van dit arrest, op eigen kosten voor de opvoeding van het kind tot deszelfs 18de jaar te vergen.

Wij ontvangen uit Alexandrië, op den dagteekening van den 9den dezer, het volgende bericht: Het de stoomboot Précurseur, te Suëz aangekomen, zijn van Calcutta en Bombay tijdiogen ontvangen, loopende van de eerstgenoemde plaats tot den 7den en van de laatste tot den 10den dezer. Het schip is volmaakte rust in Indië. De opperbevelhebber had den 22sten maart Lahore verlaten; latende in die stad eenige duizende soldaten, onder bevel van sir J. Leithers. De inlandsehe soldaten waren zeer verblijvend op de koningin en het gouvernement en men mag gelooven dat de Engelschen, om die reden, nog eenige troepen in het land zullen laten.

De cholera maakte vorderingen onder de inboorlingen van dat gedeelte van Indië, hetwelk Western-India wordt genoemd. Van de huizen, welke relatien met Bombay hebben, zijn eenige gevallen. Den 10den der vorige maand is het eerste geval van de cholera in de stad van Willemstad bekend geworden. De maden wij befligt doen van dat van Wilhelmina Johannes, weduwe van Klaus de Lang, wie, als bedeelede van de cholera, in eenen slaapkamer woont, bij haar volle verspreiding.

Arnhem, 23 mei. Verleden dinsdag is er een begin gemaakt met de inwisseling der geschonden of ongerande zeeuwsche rijksdaalders, welke inwisseling zal worden voortgezet tot en met donderdag den 25sten, en vervolgens op vrijdag en zaterdag, den 29sten en 30sten zal worden vervolgd en geëindigd. Slechts de zeeuwsche rijksdaalders, waarvan het omschrift ongeschonden, en die gerand zijn, zullen in omloop blijven. Men lette hierop wel, voorkoming van schade. Het is niet genoeg, dat de schuldvande rand nog aanwezig, of, na besnoeiing, om gemaakt zij, — de letters van het omschrift moeten ook ongeschonden zijn. Indien er derhalve vonden worden, waar die rand in het omschrift is, zoodat enkele letters daardoor onleesbaar of onvolledig worden zijn, hetgeen met verre weg de meeste zeeuwsche rijksdaalders het geval is, moeten ze worden ingewisseld. Het gevolg hiervan zal wezen, dat er slechts weinig goede zeeuwsche rijksdaalders zullen overblijven, dat men zeer zelf-

den er een ziet, die gerand en geheel ongeschonden genoemd kan worden. Het voorzigtigste zal derhalve wezen, om alle zeeuwsche rijksdaalders, welke men heeft, ter inwisseling aan te bieden, en aan de heeren agenten en ontvangers der belastingen over te laten, om te beoordeelen, welke rijksdaalders al of niet in de termen van inwisseling vallen.

Dezer dagen is door Z. M. van den heer Budde alhier voorloopig concessie verleend voor eene stoombootdienst tusschen onze stad en den Boven-Rijn; deze nieuwe dienst is daarom vooral van belang voor het reizend publiek, omdat het uur van vertrek van hier bepaald is onmiddellijk na de aankomst van den eersten spoortrein uit Amsterdam, terwijl de booten der overige stoomboot-maatschappijen slechts des namiddags stroomopwaarts van voor deze stad vertrekken, en daardoor verplicht zijn den nacht te Emmen-rik voor anker te blijven, omdat daar geen inkling na zonsondergang plaats heeft.

Men verneemt, dat door ons stedelijk bestuur benoemd zijn tot leden van de jury voor de wedrennen, welke zullen in plaats van de vroeger benoemde heeren van Heeckeren van Enghuizen en baron W. van Zuylen van Nyevelt.

Uit eene vrij goede bron vernemen wij, dat het staats-examen van de jonge lieden, welke wenschen toegelaten te worden tot de academische lessen, dit jaar binnen deze stad zal worden gehouden.

Jagezonden stukken.

Nieuwe staatsregtsleer,

VOLGENS DE VINDING VAN HET OPENBAAR MINISTERIE.

(Vervolg van no. 308. Tot besluit. Tweede gedeelte.) Op wat grond is er geen twijfel aan de cassatie van het strafarrest tegen den drukker en uitgever der Arnhemse Courant, en waarom niet insgelijks aan de verwerping van geheel de door het openbaar ministerie gevondene staatsregtsleer?

Het onderscheid ligt hierin, dat de regtsgrond voor de toepasselijkheid der strafwet ontbreekt, vermits de eerstens vrijgesprokene, daarna veroordeelde inculpaat niet met boosaardig opzet zich kan hebben schuldig gemaakt door een feit, waarin hij, van de vinding van het openbaar ministerie onkundig, en op grond van de constitutionele begrippen, niet volkomen met gelijk vertrouwen schijnt te schenken te zijn: op het staatsregtelijk tussigt, waaruit de vinding-zelve mischtan, als niet geheel verwerpelijk, zou kunnen opgevat worden, daar de eenige tot daerterre bestaande grondwettelijke beschrijving onzer staatsregeling nog steeds, door onduidelijkheid en dubbel- of meersinnigheid, ruimte laat om daarin te vinden wat men wil. Wie kan voorzien of voorspellen wat niet al nog te wachten kan staan, wanneer geene verbetering te erlangen is van eene grondwet, welke men in der tijd als een gruwel heeft verfoeid gezien door dezelfde profeten, die later daarin gronden vonden om in te stemmen met den wensch van de volledige en oprechte naleving dier grondwet, van geheel de grondwet en van niets dan die grondwet?

Die mogelijkheid van twijfel uit het staatsregtelijk oogpunt deert evenwel aan de beantwoording der onderwerpelijke strafregtsvraag in geenen deele, al ware het zelfs, dat, voor de toekomst, de regtsvreedheid (in verband met) van het openbare regterlijke collegie, en mededien, voorheen, ongeoorloofd mogt worden over eene door den koning persoonlijk uitsgesprokene troonrede eene bevestiging te nemen, gelijk aan die, over welke het geding gevoerd wordt.

Wel is waar, het schamerde mij, pruisischen, van het oog, toen ik in het requisit van het openbaar ministerie de woorden las, dat de jongste troonrede bijzonder het kenmerk draagt van het eigen oordeel en de eigene denkwijze des konings uit te drukken, aangezien hij alleen zoo zou kunnen spreken. Woorden, inderdaad, zoo onkiesch, zoo verwater en zoo onbeschoft, dat voornamelijk daarom in de allerbeste plaats de vraag moest oprijzen, wie en waar de vermetele zijn kan, die de stoutheid had, van daarmede op te treden. En, wat meer is, — wanneer er bij in aanmerking komt, dat werkelijk zekere in de jongste troonrede uitgedrukte denkbeelden (hoezeer in het bekende Arnhemse Courant-artikel Fremde Dingen onvermeld en onaangetoerd gebleven) door alle constitutioneel-gesinde schrijvers in buitenlandsehe dagbladen, bijzonder zijn opgemerkt en berispt, — zoo ontzettend, dat de voormelde bewering, ware zij niet uitgegaan van den eenigen zinnig, die daartoe kan in staat geacht

worden, maar buiten hem en zijn standpunt, (bij voorbeeld, door een inlandsch dagbladschrijver) geopperd, zonder aarzelen voor laster te verklaren, en met reden te verdenken zoude zijn van de allerboosaardigste bedoeling om het eigen oordeel en de eigene denkwijze des konings bij de burgerij van den (althans in naam en schijn) constitutionelen slaat in minachting te brengen en gehaat te maken.

In allen gevalle is de bewering, ook zelfs hier te lande, nieuw. Toen, in het jaar 1826, in eene door wijlen koning WILLEM I te Brussel uitgesprokene troonrede, het woord landgenooten (compatriotes) in den zin der gezamenlijke onderdanen, Belgen en Nederlanders, gebezigd was, werd die uitdrukking in een toenmalig dagblad beoordeeld als stout, vermetel, (hardi) in den minister, die het stuk ontworpen had. Twee jaren later, werd daarvoor concitoyens, medeburgers, gezegd; ongerijmd, omdat een koning, boven de burgerij hoog verheven, geen medeburger is. Maar niemand was er, die koning WILLEM I onverstendig genoeg achtte om dit niet te weten; niemand, die er iets anders inzag, dan een staaltje van het stelstel van misleiding, zoo als dit, naar dat het voor het oogenblik pas gaf, door een VAN HAALEN of een GOBELSCHROX voor staatkunde kon aangeprezen worden. In 1828 verledigde zich hetzelfde dagblad (le Courrier des Pays-Bas) tot eene opzettelijke beoondoorling der troonrede, onder het opschrift van Critique du Discours du Trône, geenszins als daarin de uitdrukking van een eigen oordeel of eene eigene denkwijze des konings zoekende, maar als daarin niet anders ziende dan het werk der ministers, l'oeuvre des ministres.

Waarom, om welke reden, op welken grond, zou het hier, indien een dagbladschrijver zijn gevoelen over dat stuk uitslaat, thans daarmee anders gelegen zijn, dan onder de vorige regering? Waarom, om welke reden, op welken grond, (werd in no. 78 gevraagd) anders dan in Engeland, in Frankrijk, in België?

Laat het openbaar ministerie zich daarvoor duidelijk, en, zoo het daartoe bekwaam is, onbewimpeld en onverbloemd verklaren. Of wel, nog eenvoudiger, dat het slechts het eigenlijke en wezenlijke verschild aanwijze tusschen onze staatsregeling en die der genoemde constitutionele staten.

Man zal vooreerst zoo veel gewonnen zijn, dat men zal weten, wat in ons onverstaabaar beschreven staatsregt voor waarheid zij te houden, en wat daaromtrent tot heden door schijnbedrog de algemeene meening misleid hebbe. Bedenkelyk is daarbij voorzeker, dat, indien nu de, den souverainen vorst in der tijd onbepaald aangeboden souvereiniteit moegt blijken door denzelfden, gelijk een schrijver meent, te zijn van de hand geweten, omdat die vorst te wijs was om dit aanbod aan te nemen, wel willende regeren, en zulks geheel naar eigen wil, maar op eene wijze, die hem niet verantwoordelijk deed zijn, en dat hij, zijne lieden kennende, en begrijpende de volksgunst en de middelen te zullen verkrijgen, om zonder eenige de minste persoonlijke verantwoordelijkheid, achter eenige vormen verschansd, onbepaald te regeren, daarom de gedane aanbidding van de hand vees en verklaarde onder een constitutionelen regeringsvorm, volgens eene door het volk en hem aan te nemen staatsregeling te wijlen regeren, (1) — indien in dit alles de ware toedragt der zaak is gelegen geweest, — dan ook, bij de ontblooting van de afdeeling dier verschansende vormen, het met zoo veel wijsheid opgerigte gebouw in duigen valt.

Het openbaar ministerie wane, echter, niet, dat het volstaan kunne met slechts een spel met woorden te drijven, zoo als waar het beweert, dat het een goed ministerraad bestaat. Het woord is, naar gewoone en niet in de grondwet, noch in de wet, in WILLEM I omschrijvend taalkundig woordenboek te vinden, maar men weet dat in de hoedan een kabinetstragel, en buiten dien een raad van ministers bestaat, welke leden, naar luid van het organieke keninklijke besluit van 31 maart 1842, ministers geheeten worden, en verplicht zijn om (buiten watige terhindering) de zittingen bij te wonen, gepoort eenmaal, in ieder week te houden, met voortdurend onderzoek van en gemeen overleg omtrent alle uitwerpen van wetten, enz. en omtrent alle voorkomende onderwerpen van algemeen belang, terwijl voorts artikel 15 van dat besluit bepaaldelijk als het oogmerk of doel van die raadplegingen aanwijst dat de meest mogelijke eenheid en samenhang in alle takken van bestuur plaats hebbe.

Moge dan letterlijk waar zijn, dat de ministers afzonderlijk hoofden van departementen blijven, en dat wij geen ministerie hebben, gelijk in andere constitutionele staten, maar men herinuart zich nog wel, hoe, kort na de troonrede, de algemeene aandacht werd bezig gehouden met het wezenlijke van zulk eene samenstelling, zoo dan al het ministerie (als een ligchaam onder de leiding van eenen of eenen minister) althans homogeen, (ontrent de samenstelling) onderwerpen van algemeene staatkunde eestemung van meening. Het organieke besluit over den raad van ministers had den schijn van een den laatste melden wensak te voldoen, en men weet hoe de Kamer der Staten-Generaal, welke zittingen, gelijk met open deuren plaats hebben, het

(1) NEDERLAND, zoo als het was, is, en voortdurend zal of kan. Te Amsterdam bij J. C. VAN NELLE, 1845. bl. 74, 75.

dens daar te handelen viel over het groote voorstel, hetwelk onder de dagteekening van 6 maart 1844 kracht van wet verkreeg en voorzeker nog in geheugen is, niet ophef gewaagd is van de eenstemmigheid die toen gezegd werd omtrent dat stuk bij alle ministers te bestaan. Trouwens, toen, kwam tot verdediging van dat voorstel te meer van pas op die eenstemmigheid te roemen, om den ongunstigen indruk weg te nemen van de omstandigheid, dat althans één der ministers vroeger, in de sterkste bewoordingen, zijne afkeuring van den maatregel, die nu moest geëigend worden, had aan den dag gelegd. Thans (de menschen veranderen met de tijden, doch de waarheid niet) — wil het openbaar ministerie »dat onze ministers slechts elk afzonderlijk bij de grondwet verantwoordelijk zijn gesteld." De woorden elk afzonderlijk zijn nogtans niet te vinden in artikel 75 hetwelk zegt »de hofden der ministeriële departementen zijn verantwoordelijk voor alle daden, door hen als zoodanig verricht of tot welker daartelling, of uitvoering zij zullen hebben medegewerkt, waardoor de grondwet of de wetten mogten geschonden of niet opgevolgd zijn." En zij zijn door het organieke besluit verplicht om door bijwoning van de zittingen van den raad van ministers mede te werken tot het gansche overleg omtrent alle voorkomende onderwerpen van algemeen belang, »opdat eenheid en samenhang in alle takken van bestuur plaats hebbe."

Maar het is niet slechts de ministerraad en de eenheid en samenhang van den raad van ministers welke het openbaar ministerie poogt weg te keuzelen, — het wijst ook met den vinger op de ijdelheid van den vorm der thans in de grondwet beschrevene ministeriële verantwoordelijkheid, en nadat, niet lang geleden, van regeringswege het gebrek aan eene stellige verklaring der koninklijke onschendbaarheid vergoelijk was; op den grond, dat de onschendbaarheid des konings van zelve uit de verantwoordelijkheid der ministers voortvloeit, wordt thans het niet minder door velen als een gebrek in de grondwet aangemerkte gemis van de ontbindbaarheid der Tweede Kamer te baat genomen, om de onschendbaarheid zelve weg te werpen »daar" (zegt het openbaar ministerie) »het onzin is, zich eenen onschendbaren koning en geheel verantwoordelijke ministers te denken tegenover eene ontbindbare Kamer." Niet genoeg; het openbaar ministerie poogt ook nog zelfs den schijn van den letterlijk geschrevenen vorm eener volksvertegenwoordiging en het begrip van volk zelve weg te vagen; en, in strijd met hetgeen daarvan werkelijk, hoe hooggebrekkig dan ook, bestaat, voor te geven niet meer te kennen dan alleenlijk eene vertegenwoordiging, door standen gekozen."

Ziedaar in korte trekken aangeduid wat mij genoopt heeft om het requisitoir van het openbaar ministerie van aauwvang aan te beschouwen, niet zoo zeer bepaaldelijk met betrekking tot de daarin vervatte strafvordering, maar vooral uit het oogpunt van de, tot dat einde er bij opgeworpen, tegen alle tot dusverre niet zorg ingeboezemde en aangok weekte en in de algemeene denk wijze vast staande begrippen aandruisende, Nieuwe Staatsregtsleer.

In 1814 werd in de grondwet gezegd: »de Staten-Generaal (toen in slechts ééne Kamer vergaderende) »vertegenwoordigen het gansche nederlandsche volk." Tot heden toe is in die woorden geene verandering gemaakt, hoewel in 1815 aan de Staten-Generaal, als te voren door de staten der provinciën te kiezen zijnde, een ander deel werd toegevoegd, door den koning voor hun leven te benoemen. Uitdrukkelijk werd daarbij overtoelicht geacht tot de benoeming der tijdelijk aftredende leden een ander kies-kollegie op te rigten dan de provinciale staten, »daar deze »toch middellijk of onmiddellijk door de natie verkozen »worden." In 1814 was ook nog bijzonder, op last van den soevereinen vorst, bij eene plechtige gelegenheid, de vergadering der Staten-Generaal, toenmaals geheel bestaande uit door de provinciale staten verkozen leden, verklaard te zijn »bekleed met het »recht en het vermogen om »voor de belangen der in »gebieden op te treden en bij den vorst daarvoor te »spreken."

Onder de tegenwoordige regering is reeds aan het (als nu nog door de provinciale staten benoemde) thans Tweede Kamer gaheten deel der Staten-Generaal, den toegang tot den koning ontzegd. Heden wordt van de opperste regtsmagt bekrachtiging gevraagd van eene nieuwe staatsregtsleer, waarin »alleenlijk eene vertegenwoordiging, uit standen gekozen, gekend wordt.

Die leer is zoodanigerwijze nieuw, dat zelfs in de verblinnige en duistere grondwet geen grond er voor te vinden is. Het is daarom, dat in het staatsregtselijk opzigt (als in n° 54 gezegd) het de vraag geldt »om »het beproefde spoor te verlaten, en een aan de zijde »daarvan ligt aangrenzenden weg in te slaan, die »niet »minder hobbelig en met meer gemak voor de »voetstapen kan te berijden zijn, maar welke niet »zwe weg, aan den anderen kant welligt, allerwaar »schijnlijkst zelfs, tot eene afgrond kan leiden, en »daarom, tot dusverre, niet reden geschuwd is." Met andere woorden, of onder de regering van koning WILLEM II kan te wachten zijn, dat het door de wijsheid van wijlen WILLEM I opgerigte gebouw, in plaats van door den tijd verbeterd, (zoo als toenmaals daarop uitsigt was gegeven) afgebroken zal worden?

12 mei 1846.

Prijsvraag.

De gewestelijke vereeniging Noord-Holland van het nederlandsche onderwijzers-genootschap in aanmerking genomen hebbende, dat er tot heden geene schoolkaart dezer provincie bestaat, heeft, in hare vergadering van den 15den april 1846, besloten, eene prijsvraag uit te schrijven, ter verkrijging van zoodanige kaart.

Behalve dat de kaart nauwkeurig zijn, en dus ook de nieuwste veranderingen in de provincie bevatten moet, verlangt men vooral duidelijkheid. De steden, sterkten, vlekken, dorpen, buurten, kasteelen moeten door verschillende en gemakkelijk te onderscheiden teekens worden aangeduid, gelijk mede dalen, heiden, bosschen, straat- en spoorwegen, bruggen, vaarten, zpewingen, veenplassen, polders, indijkingen, grenzen, enz. — Dit alles zal zoodanig geteekend moeten zijn, dat het voor de leerlingen op een afstand van 4 à 5 ned. ellen zichtbaar is; terwijl de namen der plaatsen met eene matige letter en met inachtneming eener geregelde verscheidenheid gesteld moeten worden.

Men verlangt, dat bij de droogmakerijen zal worden geplaatst het jaartal van bedijking; alsmede, dat de belangrijkste overstromingen door jaartallen op de kusten, en de gewigtigste historische feiten door jaartallen bij de plaatsen, waar die voorgevallen zijn, zullen worden aangegeven.

De namen van oude verdeelingen, zoo ver die nog in zwang zijn, als West-Friesland, Dregerland, Kennemerland, enz., zullen alsmede op de kaart moeten voorkomen.

Eene verdeling der provincie in gemeenten wordt niet vereischt, maar men verlangt, dat de verdeling in arrondissementen door kleuren worde aangeduid.

De eilanden in het noorden der provincie, alsmede het eiland Urk, zullen niet afzonderlijk, maar volgens hunne natuurlijke ligging op de kaart geplaatst en tevens de ondiepten, platen, zandbanken in onze wateren afgebeeld moeten worden.

De deelen van Zuid-Holland, Utrecht, Gelderland en Friesland, die op de kaart voorkomen, moeten tamelijk duidelijk worden uitgewerkt.

De hoogte der kaart behoort te zijn ongeveer 15 palm, binnenswerks.

Bij de kaart zal gevoegd moeten worden eene opgave der voornaamste geschied- en aardrijkskundige bijzonderheden, de provincie betreffende, ten einde die, bij de uitgave, op de kaart zelve, in kolommen ter wederzijde, of wel in een afzonderlijk handboekje voor den onderwijzer te doen drukken.

De in te zenden kaarten zullen met eene spreuk geteekend, en verzegeld moeten zijn van een verzegeld briefje, den naam des vervaardigers bevattende, en van buiten met diezelfde spreuk voorzien. De kaarten zullen vóór den 1sten januari 1847 aan den eersten secretaris der gewestelijke vereeniging franco moeten toegezonden worden.

Voor de beste en voldoende gekleurde kaart wordt een prijs van vijftig gulden uitgeloofd.

Het bekroonde stuk is de eigendom der gewestelijke vereeniging; bij de uitgave zal de naam des vervaardigers op den titel vermeld worden.

De naamlijst der bij de niet bekroonde stukken behorende, zullen op de eerstvolgende algemeene gewestelijke vergadering, ten overstaan eener daartoe te benoemen commissie, ongeopend verbrand worden. De inzenders daarvan zullen hunne stukken terug kunnen bekomen bij zoodanigen secretaris, mits zich daartoe in den loop van het jaar 1847 aanmeldende, met opgave van de spreuk, waarmede de kaart geteekend is, alsmede van de zes eerste en de zes laatste regels der bijgevoegde geschied- en aardrijkskundige bijzonderheden.

Amsterdam, 1 mei 1846.
Namens het uitvoerend bestuur der gewestelijke vereeniging N. Holland van het N. O. genootschap J. BERKHOUT, 1ste secretaris.

Advertentien.

De Notaris JOH. KOLFSCHOTEN, te Arnhem, zal op Dingsdag den 12den en 26sten Mei 1846, telkens des avonds om zes uur, in het Logement het Hof van Holland aldaar, doen inzetten en sijnmaal verkoopen,

Onder ELDEN, gemeente EELST:

- 1°. Het DOGEMENT en de UITSPANNING, van ouds HET ZWAAANTJE genaamd, met het daarbij behorende HOF-, WEIDE-, ROOMGAARD, BOUWLAND en WATER; te zamen groot 4 Bunders, 17 Roeden en 90 Ellen; allergeunstigst gelegen te Elden aan den grooten weg op Nijmegen, op een klein half uur afstand van Arnhem, hebbende een uitmuntend gezigt op laatstgemelde stad en omstreken, bevattende het HUIS drie BENEDEN-KAMERS ruime KEUKEN en twee KELDERS, boven eene ZAAL en drie KAMERS, benevens twee ZOLDERS; voorts ACHTERHUIS met STALLING voor 15 Paarden, VARKENSTAL en dan nog eene afzonderlijke, ruime SCHUUR, dienende tot BERGING VAN VEE en BERGING VAN KOORN.
- 2°. Eene extra beste UITERWAARDS-WEIDE, digt bij het voorgaande perceel, in den Polder van Halburgen gelegen; groot 4 Bunders, 63 Roeden, en 70 Ellen.

Dese twee perceelen zullen eerst afzonderlijk en daarna in massa worden geveild.

Onder ARNHEM:

- 3°. Drie WONINGEN onder één dak, met ERF en STALLINGEN voor vee en eenig HOFLAND; groot 8 Roeden en 23 Ellen, gelegen op de Mus-schenberg. En
- 4°. Drie dito WONINGEN, met 5 Roeden en 70 Ellen HOFLAND; als voren gelegen.

Voormelde perceelen kunnen dagelijks bezigtigd worden. — Nadere inforuatien zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

+++ Krachtens daartoe door de Regtbank te Arnhem verleende magtiging, zal men ten overstaan van den Notaris VAN ROSENTHAL, als daartoe benoemd, op den 26sten Mei 1846, bij inzetting, en den 9den Junij daar-aanvolgende, bij toeslag, beiden des avonds ten 6 ure, in het Heeren-Logement, te Kelp, verkoopen:

Eene WEIDE, gelegen in het Velperbroek, Kadaster Sectie C, Nummer 154 en 165; groot 2 Bunders, 18 Roeden en 60 Ellen.

VERKOOPING

REGTERLIJK GEZAG.

Op Donderdag den 23sten Mei 1846, te beginnen des morgens om tien uur, zal, door den Beurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Zutphen, DEER JAN TER SELLE, ten huize van BENEDIK BOSMAN, bij de Marschpoort, te Zutphen, worden overgegaan tot den Executoriëlen verkoop van MEUBILAIRE en ROERENDE GOEDEREN, bestaande in TAFELS, STOELLEN, BURAU, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, enz; Voorts een aanzienlijke partij GLASWERK, sijn en grof AARDWERK en PORCELEIN.

De verkoop geschiedt tegen kontante betaling, zonder op- of onraadgelden.

Tweede Oproeping.

De Ondergeteekende, Curator van het faillissement der Firma van TAPPEL BARNSTEIN, in Manufacturen, enz te Tiel, geeft kennis aan de Schuld-eischers welke niet zijn opgekomen ter vergadering tot verificatie der schuldvorderingen, op heden gehouden, dat de dag der nadere bijeenkomst door den Ed. Achtbaren Heer Regter-Commissaris bepaald is op *Woensdag den tienden Junij* deses jaars, des voormiddags om tien ure, in de gewone gehoorzaal der Regtbank alhier; — zullende alsdan tevens be-raadslaagd worden over het aangeboden ontwerp van accoord.

Tiel, den 20sten mei 1846. S. BINK.

D. VAN BRUMMEN, Mr. Kopersla-ger, in de Ooverstraat, te Arnhem, vraagt eenen in alle opzigten bekwaamen KOPER-SLAGERS-KNECHT. — Brieven franco.

Manufacturen.

De Ondergeteekende heeft de eor te berigten dat hij een Depôt gevestigd is van MODE-MA-NUFACTUREN, bestaande in de volgende soorten: MOU-SELINES, CACHEMIRE, JACONETS etc. hetwelk door zijnen Zoon, die eenige jaren in dit vak heeft maar geweest, zal worden uitgeoefend.

Hij doet zich door een ruim assortiment, goeden smaak en accurate bediening het algemeen vertrouwen waardig te maken, daar hij door de eerste connecties in staat gesteld is, steeds het allernieuwste te hebben en tot lage vastgestelde prijzen te verkoopen.

NB. Voor de MODE-GOEDEREN is een afzonder-lijk vertrek daartoe ingerigt. A. DE BRUIN, Oeverstraat te Arnhem.

STOOMVAART VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ.

De Dienst geschiedt dagelijks Tweemaal tuschen Dusseldorp, Keulen, Mainz en Mannheim; en voorloopig tweemaal 's wecks tuschen Dusseldorp en Rotterdam.

Vertrek Van Arnhem naar Rotterdam: iedere Dingsdag en Vrijdag, des voormiddags omsreeks 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem, iederen Zaterdag en Woensdag, des morgens ten 6 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Mannheim, iederen Woensdag en Zaterdag, des namiddags om-treeks 4 ure.

Nadere inlichtingen bij den Agent C. W. BALCK. Arnhem, 1 Mei 1846.

Arnhem, 22 mei 1846. Oude Weit van f 00.00 tot f 0.00; Nieuwe Weit van f 8.50 tot f 11.30; Rogge van f 8.25 tot f 9.00; Boekweit van f 8.00 tot f 8.65; Garst van f 5.50 tot f 6.00; Friesche Haver van f 0.00 tot f 0.00; Voerhaver van f 2.00 tot f 2.60; Witte Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Paarde Boonen van f 1.50 tot f 0.00; Graauwe Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Groene Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Geele Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Koolzaad van f 0.00 tot f 0.00; Aveelsaad van f 0.00 tot f 0.00; Klaverzaad van f 0.00 tot f 0.00; Aardappelen van f 3.90 tot f 4.10; Boter van f 0.60 tot f 0.60 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 23 Mei 3 El 3 Palm 0 Duim; gew. 0 gev. 15 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.